

rozsudku okresného súdu rozhodol odvolací súd v senáte složenom podľa predpisov platných na vybavenie odvolania pred riadnymi súdmi. I keď tedy žaloba o obnovu podaná bola už za účinnosti zák. č. 251/1934 Sb. z. a n., mal o nej rozhodnúť odvolací súd ako prvý súd obnoveného sporu v senáte, složenom len z troch sudcov z povolania, tedy bez prísediacich, keďže čl. IV (zák. č. 251/1934 Sb. z. a n.) v poslednej vete odstavca 2 ustanovuje, že odvolací súd má rozhodnúť v senáte složenom podľa § 32 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. len v odvolaniach proti rozsudkom okresných súdov v sporoch pracovných v hodnote vyššej než 300 Kč. Žaloba o obnovu v súdenom prípade nespadá tedy pod toto ustanovenie.

Dovolacia žiadosť, vytýkajúca napadnutému rozsudku porušenie formálneho práva z dôvodu, že odvolací súd ako prvý súd obnoveného sporu nerozhodol o žalobe u neho podanej v senáte složenom podľa § 32 zákona o prac. súdoch, je tedy neopodstatnená.

Čís. 16449.

Proti usneseniu, ktorým odvolací súd v pracovnom spore, v ktorom hodnota predmetu nie je vyššia než 300 Kč, odvolanie odmietol z dôvodu, že niet preň podmienok § 28 odst. 1 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n., rekurz nie je prípustný (§ 31 odst. 1 cit. zák.).*)

(Rozh. z 27. októbra 1937, R III 572/37.)

O d v o l a c í s ú d odvolanie, podané v pracovnom spore, odmietol z dôvodu, že hodnota predmetu sporu nie je vyššia než 300 Kč a že súd prvej stolice nevyhlásil v rozsudku odvolanie za prípustné, pretože rozhodnutie má zásadný význam (§ 28 odst. 1 zák. 131/1931 Sb. z. a n.).

N a j v y š š í s ú d rekurz proti usneseniu, ktorým bolo odmietnuté odvolanie, odmietol.

D ô v o d y:

O odvolaniach podle § 28 odst. 1 zákona o pracovných soudech rozhoduje odvolací soud usnesením s konečnou platností (§ 31 cit. zákona.).

Poněvadž zde jde o takový případ, bylo rekurs jako nepřipustný odmítnouti (srovnej rozh. Úr. sb. č. 2224.).

Čís. 16450.

I. Súťažiteľom podľa § 46 zák. č. 111/1927 Sb. z. a n. v pomere k výrobcovi je aj obchodník, ktorý predáva tovar toho istého alebo podobného druhu, aký vyrába výrobce.

II. »Údajom« podľa odst. 1 § 2 zák. č. 111/1927 Sb. z. a n. je aj vyobrazenie, ktoré má nahradiť slovný, písomný alebo tlačенý údaj a je na to spôsobilé.

*) Porov.: Úr. sb. č. 2224.

Obchodník, ktorý pripevňuje na balíky priadze, určené vidieckému odberateľstvu pre výrobu domáceho prádla, reklamné vinety s vyobrazením sberania bavlny na plantáži a lodnej dopravy, hoci sám nie je priamym dovozcom bavlny zo zámoria a ani nevyrába priadzu priamo zo surovej bavlny, dopúšťa sa nekalej reklamy podľa § 2 zák. č. 111/1927 Sb. z. a n.

(Rozh. z 29. októbra 1937, Rv IV 243/37.)

Žalujúca strana predniesla v žalobe, že žalovaný obchodník pripevňuje na balíky priadze, ktoré predáva v svojom obchode, reklamné vinety s vyobrazením sberania bavlny na plantáži a lodnej dopravy; tým klamne vzbudzuje u zákazníkov domnienku, že je priamym dovozcom bavlny ze zámoria a výrobcem priadze zo surovej bavlny a poškodzuje súťažiteľov, lebo obecenstvo radšej kupuje u priameho dovozcu resp. výrobcu. — Žalobou domáhala sa žalujúca strana pred súdom prvej stolice rozsudkového určenia, že sa týmto konaním žalovaný dopúšťa nekalej súťaže; v odvolacom pokračovaní upravila žalobnú žiadosť tak, že žiadala, aby bolo žalovanému zakázané pri označovaní tovaru, predávaného v jeho obchode, užívať vyobrazenia plantáže a lodnej dopravy. — Žalovaný bránil sa proti žalobe tým, že nie je vôbec súťažiteľom žalujúcej strany, keďže táto je výrobcem textilného tovaru, kdežto on je len obchodníkom; ďalej že reklamné vinety nie sú spôsobilé vzbudiť u priemerného zákazníka klamné predstavy, ako tvrdí žaloba, a zjednať tým jeho podniku prednosť pred inými súťažiteľmi; konečne že bol v trestnom pokračovaní, konanom proti nemu pre dotýčny čin podľa zákona proti nekalej súťaži, oslobodený.

Súd prvej stolice určovací žalobu pre nedostatok podmienok § 130 Osp. zamietol. O d v o l a c í súd upravenej žalobe vyhovel. Z d ô v o d o v: Na základe posudku znalce Šimona K., ktorý výlučne v oboru tohoto druhu príze pracuje již třicet let, je zjištěno, že druh bavlněné příze, o který zde výlučně jde, je určen výhradně pro venkovské odběratele, kteří ho používají k výrobě domácího plátna, a to tak, že zpracují polovici bavlněné příze a polovici konopné příze. Tomu nasvědčuje obrázek, kde v pozadí je tkalcovský stav a v popředí děvče, které na kolovrátku z koupené kouděle souká konopné vlákno (přízi). Zboží je tudíž určeno pro odběratelstvo, které má nejmenší obchodní rozhled a nejvíce podléhá sugesci obrázku. Proto znalec došel k úsudku, že vyobrazení plantáže, jak se sklízí surová bavlna, a vyobrazení zámořské lodě, jsou schopné uvést kupující v omyl, že firma, která nad těmito obrazy je vedena, nakupuje surovou bavlnu v zámoří a surovinu dováží do tuzemska a ve svém obchodě pak prodává již hotovou přízi — tedy, že je výrobcem. Znalec přiznal, že na Podkarpatské Rusi neobchoduje, že zná však poměry na celém středním a východním Slovensku. Jestliže však obecný rolnický lid na Slovensku nemá tolik vlastní soudnosti, aby kontroloval, zda má firma, která si dává reklamu, že importuje surovinu, též má tkalcovnu, nemá tolik důvtipu ani prostý vesnický lid na Podkarpatské Rusi.

N a j v y š š í súd dovolaciu žiadosť žalovaného zamietol.

D ů v o d y :

Neprávem poukazuje žalovaný, že byl už v trestní věci obžaloby vznesené naň pro tentýž čin pravoplatně zproštěn.

Nehledě k tomu, že předmětem trestního řízení bylo jednání přičící se ustanovení § 26 zákona proti nekalé soutěži, t. j. přešupek nesprávného označování původu zboží (§§ 8 a 9 cit. zák.), takže žalovaný nemůže se ani odvolávat na to, že byl zproštěn obžaloby z přešupku nekalé reklamy (§ 25) — skutková povaha nekalé reklamy podle § 2 a nesprávného označování původu zboží podle §§ 4—6 a 8 je různá —, je podstatný rozdíl při posuzování trestného činu podle §§ 25 a 26 vůči posuzování dotyčného činu občanským soudem v tom, že k podstatě trestného činu vyžaduje se, aby u pachatele byl dokázán úmysl oklamati, kdežto žalobě zdržovací pro nekalou reklamu musí občanský soud vyhověti, jsou-li splněny náležitosti § 2, aniž je třeba k náplni této skutkové povahy úmyslu pachatele někoho oklamati, ba i jen, že by si pachatel musil býti vědom toho, že údaje jím rozšiřované jsou způsobilé oklamati a zjednati tím jeho podniku na újmu jiných soutěžitelů přednost při soutěži. To má význam jen v otázce náhrady škody podle odst. 5 § 2. Civilnímu a trestnímu posuzování je však společné, že pro dotyčný čin může žalovati každý soutěžitel (§ 15 a § 34 odst. 3a). Podle široké definice tohoto pojmu, obsažené v § 46, nezáleží na tom, že žalovaný jen prodává zboží téhož nebo podobného druhu, která vyrábí žalující firma, stačí, že obě strany jsou vůbec podnikově činnými ve stejném nebo podobném oboru hospodářském.

Podle § 2 se údajem zmíněným v odst. 1 rozumí i vyobrazení, které má slovní, písemný nebo tištěný údaj nahraditi a je k tomu způsobilé.

Vyobrazení sklizně bavlny na plantáži a lodní dopravy na reklamních vinětách, které žalovaný připevňoval na přední stranu balíků příze (odst. 4 § 2), byly způsobilé k tomu, nahraditi veřejné údaje o množství zboží nebo výkonů a o pramenech nákupních (odst. 2 § 2) a protože žalovaný ani netvrdil, že by byl přímým importérem bavlny ze zámoří, jde tu o údaj nepravdivý, který zpravidla bývá klamavý.

Výslech znalce měl — vzhledem k obraně žalovaného, že průměrné zákaznictvo nemůže býti těmito údaji klamáno a že tato vyobrazení nebyla způsobilé jemu zjednati přednost na úkor druhých soutěžitelů (nezáleží tu ovšem na tom, zda byla tím právě poškozována žalující strana) — objasniti věc po skutkové stránce, jakého druhu je zákaznictvo žalovaného, a jak na takovou reklamu reaguje.

Je sice pravda, že žalovaný předložil v trestní věci ověřený opis posudku obchodní a průmyslové komory v K., podle kterého průměrný odběratel nemůže míti dojem, že žalovaný kromě obchodu s bavlněným towarem má i příslušné plantáže a že obstarává i přepravu suroviny do vlastních továren.

Leč žalovaný v řízení před odvolacím soudem se na onen již podaný posudek neodvolával a z přednesu jeho mohl odvolací soud jen to vyzrozuměti, že žádá, aby byl opatřen posudek toho způsobu. Když odvolací soud požádal obchodní a průmyslovou komoru v K., aby mu ozná-

mila jméno znalce obchodníka a odborníka ve velkém i v malém, zabývajícího se obchodem bavlnou, neporušil formální právo na úkor žalovaného, když tohoto znalce vyslechl a na jeho posudku svoje rozhodnutí založil.

Znalec došel k úsudku, že inkrimovaná vyobrazení jsou způsobilá oklamati zákazníky, totiž vyvolati u nich nesprávnou domněnku, že firma, která jich používá, přímo vyrábí příze ze suroviny, poněvadž tu jde výhradně o sedláky, kteří nakoupené příze používají k výrobě domácího plátna.

Udal-li znalec, že mentalitu sedlákovu zná podle svého 30letého působení na Slovensku, nejeví se zřejmě nesprávným závěr odvolacího soudu, že tomu není jinak ani v Podkarpatské Rusi.

Je proto posudek tohoto znalce jen ve zdánlivém rozporu s posudkem komory, neboť ta neuvedla, kdo ho považuje za průměrného odběratele zboží.

Další závěr, že si klamavou reklamou zjednal žalovaný přednost při soutěži, podává se už sám sebou, neboť není pochybno, že obecenstvo kupuje raději od výrobce resp. přímého importéra než od překupníka, doufajíc, že zboží obdrží laciněji, bez zbytečných výloh meziobchodních.

Bylo proto třeba dovolací žádost žalovaného zamítnouti.

Čís. 16451.

Zemědělské vyrovnací řízení (vlád. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n.).

Proti rozhodnutí soudu druhé stolice, jímž bylo potvrzeno usnesení vyrovnacího komisaře o námitkách podaných proti určení odhadní ceny nemovitosti v zemědělském vyrovnacím řízení není dalšího opravného prostředku.

(Rozh. ze dne 3. listopadu 1937, R I 1176/37.)

Srov. rozh. č. 15817 Sb. n. s.

V zemědělském vyrovnacím řízení podala vyrovnací dlužnice Marie V. námitky proti určení odhadní ceny nemovitosti, stanovené usnesením Kv 200/36-29 v. k. Vyrovnací komisař námitkám nevyhověl. Rekursní soud potvrdil napadené usnesení. Dovolací recurs, podaný vyrovnací dlužnicí do usnesení, jímž bylo potvrzeno usnesení vyrovnacího komisaře, rekursní soud (vrchní soud v P.) odmítl.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu do dotčeného odmítnutí.

Důvody:

Z ustanovení § 144, posledního odstavce, ex. ř. a z vlád. nař. č. 100/1933 Sb. z. a n. (odhadního řádu) plyne, že odhadní řízení podle právě uvedeného vládního nařízení jest součástí řízení exekučního, v jehož rámci je prováděno. To jde najevo zejména z § 36 odhad. ř., jenž nazývá i odhadní řízení řízením exekučním.